

Sietske groeide op in Leeuwarden. Als kind al zag zij figuren in de wolken en maakte plastische figuurtjes uit zeeklei. Deze kinderlijke verwondering en ook de scheppingsdrang zijn nooit verdwenen...

In de jaren 70 maakte zij keramiek, en exposeerde daar regelmatig mee.

Zij volgde later 8 jaar lang lessen in portret- en model schilderen in olieverf bij de Blauwe Stoep [nu Parnas], waar zij gedegen les kreeg van o.a. Henriette van het Hoog, Hanneke Roelofsen, Henk Krist en anderen.

Verder nam zij lessen bij diverse kunstschilders, ieder met hun eigen visie.

Daarna volgde zij nog de 4-jarige cyclus Kunstgeschiedenis aan de Noordelijke Hogeschool [H.O.V.O]. Verder autodidact.

Sietske exposeerde vanaf de jaren '90 haar kleurige schilderijen op vele plaatsen; diverse keren op Ameland en in Harlingen, Leeuwarden, Sneek, Heerenveen, Hardegarijp, Grou, Nijega enz.

Inspiratie: het wad en de zee, oude mythen en sagen, maar ook het leven zelf....

Daardoor ontstaan de laatste tijd spontaan schilderijen, die geïnspireerd zijn door de bijna mystieke wereld van het schaakspel, dat een overheersende rol speelde in haar ouderlijk huis. Haar eerste schaakschilderij maakte Sietske kort na het overlijden van haar vader, een bekende Friese schaker. Dat werd geen vrolijk schilderij. Het thema komt sindsdien terug, de kleuren ook.

Inspiratie, opgedaan op de Waddeneilanden wordt bewust thuis in haar atelier uitgewerkt.

Elementen uit het landschap worden samengevoegd tot een geheel nieuw landschap, zodat het schilderij haar eigen leven gaat leiden.

De dialoog met de verf wordt aangegaan, er wordt verf toegevoegd, weggeveegd, opnieuw toegevoegd, gekerfd, gekrast, waardoor diepte ontstaat. Hoewel het beeld wordt geabstraheerd blijven figuratieve elementen aanwezig.

EEN NIEUWE WERKELIJKHEID WORDT GESCHAPEN; DIE VAN HET AUTONOME SCHILDERIJ!

In acryl en gemengde technieken.

Sietske maakt nog steeds portretten, ook in opdracht.